

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 15 PŽ-5826/2021-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednice vijeća, Maria Vukelića, suca izvijestitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom M.B. AUTO d.o.o., Zagreb, Koledovčina 8, OIB 89027343720, kojeg zastupa punomoćnik Nenad Šimunec, odvjetnik u Zagrebu, Marjanovićev prilaz 13/VIII, odlučujući o žalbi vjerovnika EROP CONSULTING d.o.o., Zagreb, Strossmayerov trg 8, OIB 44233286294, kojeg zastupa odvjetnik Danijel Klobučar iz Lovrić & Klobučar Odvjetničko društvo j.t.d. Zagreb, Gundulićeva 19/1, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1872/2021-17 od 12. studenog 2021., u sjednici vijeća održanoj 22. prosinca 2021.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Erop consulting d.o.o., Zagreb, Strossmayerov trg 8, kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1872/2021-17 od 12. studenog 2021. u točki II. pod rednim brojem 29. i u točki V.

Obrazloženje

1. Na ročištu radi ispitivanja tražbina prvostupanjski sud je sastavio tablicu ispitanih tražbina, a sukladno odredbi čl. 49. st. 1. i 2. i čl. 50. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) donijeto je pobijano rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama uz naznaku razloga osporavanja.

2. Točkom II. navedenog rješenja, pod rednim brojem 29. navodi se da je osporena tražbina žalitelja-vjerovnika Erop consulting d.o.o., Zagreb, u iznosu od 538.015,72 kn, a kao razlog osporavanja navedeno je da je u tijeku parnica u kojoj je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5121/20 od 20. svibnja 2021. ukinuta prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-2378/18 od 9. rujna 2020. Točkom V. izreke navedenog rješenja

je navedeni vjerovnik, ovdje žalitelj, upućen na nastavak parnice koja se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1404/21 radi utvrđivanja osporene tražbine, u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja od upućivanja na parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke.

3. Vjerovnik na temelju čl. 51. st. 1. SZ-a podnosi žalbu protiv tog rješenja u dijelu koji se odnosi na njegovu tražbinu zbog svih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, odnosno zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

4. U žalbi u bitnome navodi kako je pravovremeno podnio prijavu te da ima potraživanje prema dužniku koje je osigurano razlučnim pravom na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-2378/18-33 od 9. rujna 2020.

5. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5120/20-2 od 3. prosinca 2020. odbijena je žalba protivnika osiguranja, ovdje dužnika, kao neosnovana i potvrđeno je rješenje kojim je određena prethodna mjera i na temelju koje je predlagatelj osiguranja, ovdje vjerovnik, stekao založno pravo na predmetu osiguranja. Ističe da je u tablici prijavljenih tražbina koja je objavljena na oglasnoj ploči 22. srpnja 2021., pod rednim brojem 53. navedena tražbina ovdje vjerovnika, te je za istu izričito utvrđeno da je osigurana razlučnim pravom.

6. Podnoseći obavijest o razlučnom pravu iz čl. 38. st. 1. SZ-a u vezi sa čl. 38. st. 6. SZ-a, vjerovnik je izričito naveo da se ne odriče svojeg prava na odvojeno namirenje i da ne pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja. Sud je navedeno u potpunosti zanemario kada je na ročištu radi ispitivanja tražbine održanom 8. listopada 2021. ispitivao tražbinu razlučnog vjerovnika, ovdje žalitelja, i kada je njegovu tražbinu osporio točkom II. izreke pobijanog rješenja pod rednim brojem 23. Predlaže usvojiti žalbu kao osnovanu, ukinuti pobijano rješenje u dijelu koji se odnosi na tražbinu Erop consulting d.o.o. (točka II. i točka V.), i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

7. U odgovoru na žalbu povjerenik žalbu u cijelosti nalazi neosnovanom te smatra da ju treba odbiti. Ističe da, vjerovnik Erop consulting d.o.o. iz Zagreba, razlučno pravo temelji na rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu od 9. rujna 2020. poslovni broj Povrv-2378/18, kojim je određena prethodna mjera radi osiguranja novčane tražbine, a koji parnični postupak nije pravomoćno okončan, odnosno razlučno pravo vjerovnika može prestati ukoliko presuda bude donesena u korist predstečajnog dužnika.

8. Žalba nije osnovana.

9. Ispitavši pobijano rješenje u granicama razloga navedenim u žalbi, sukladno čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11.,

13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud nalazi da je pobijani dio rješenja pravilan i zakonit.

10. Iz stanja spisa nesporno proizlazi da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-2378/18-33 od 9. rujna 2020. određena prethodna mjera radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja, ovdje vjerovnika, prema protivniku osiguranja, ovdje dužniku, u iznosu od 399.4888,94 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i novčane tražbine u iznosu od 5.431,11 kn na ime troškova ovršnog postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Na temelju točke II. istog rješenja određeno je da provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja, ovdje vjerovnik, stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

11. Osnovano ističe žalitelj da je time što je na predmetu osiguranja stekao založno pravo pripada mu i svojstvo razlučnog vjerovnika (što je u ovom postupku i utvrđeno Tablicom prijavljenih tražbina pod rednim brojem 53). To stoga što je odredbom čl. 150. st. 1. SZ-a propisano da vjerovnik čija prava proizlaze iz sudskog ili javnobilježničkog osiguranja tražbine prijenosom vlasništva stvari ili prijenosom prava ima u stečajnom postupku pravni položaj razlučnog vjerovnika.

12. Točno je da je o predmetnoj tražbini u tijeku parnica, te da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5121/2020 od 20. svibnja 2021. ukinuta prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-2378/2018 od 9. rujna 2020. Točno je i da razlučno pravo vjerovnika može prestati ukoliko presuda bude donesena u korist predstečajnog dužnika. Međutim, sudsko založno pravo, koje u ovom slučaju ima žalitelj, prestaje pravomoćnošću rješenja koje ukida provedene radnje i mjere kojima je bilo osnovano Takvo rješenje još nije doneseno a niti je tužbeni zahtjev žalitelja u navedenoj parnici pravomoćno odbijen.

13. Međutim, radi ocjene žalbenih razloga od odlučnog značaja valja istaći da je Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (koji je stupio na snagu u studenom 2017.) članku 35. SZ-a dodan i stavak 3. koji glasi: „Na različne vjerovnike kao vjerovnike dužnika u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju se pravila iz članka 153. ovog Zakona.“

14. Članak 153. SZ-a glasi: „Vjerovnici s pravom odvojenog namirenja su stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Oni imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenog namirenja i ako se ne uspiju odvojeno namiriti.“

15. Odgovarajuća primjena odredbe članka 153. SZ-a u predstečajnom postupku znači da različni vjerovnici predstečajnog postupka su istovremeno i njegovi vjerovnici ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran. Slijedom toga, oni mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. U njihovo različno pravo se ne dira, ono ostaje i različno pravo kao takvo nije predmet ispitivanja u

predstečajnom postupku sukladno odredbi članka 46. stavka 6. u vezi s odredbom članka 38. stavka 1., 3. i 4. SZ-a.

16. Dakle, treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu prema dužniku i da se ona utvrdi, od njegovog razlučnog prava. Upravo je to i bio cilj uvođenja odredbe članka 35. stavka 3. SZ-a. Ako razlučni vjerovnik ima pravo prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku (kao što to može i u stečajnom postupku) njegova tražbina se utvrđuje. Razlučni vjerovnik može pristati da se njegova tražbina i namiri u manjem iznosu, a u protivnom ona će se namirivati u punom iznosu.

17. To potvrđuje i odredba članka 38. stavka 4. SZ-a u dijelu u kojemu navodi: Ako je predstečajnim sporazumom drukčije određeno, za razlučne vjerovnike posebno će se navesti u kojem se dijelu njihova prava smanjuju, na koje se vrijeme odgađa namirenje i koje druge odredbe predstečajnog sporazuma prema njima djeluju. Znači predstečajnim sporazumom razlučni vjerovnik može pristati da se njegova tražbina smanji i tada će predstečajni sporazum utjecati i na njegovo pravo na namirenje, odnosno razlučno pravo će i dalje ostati ali će on imati manju tražbinu koju će namirivati iz predmeta zaloga.

18. Ako razlučni vjerovnik ne želi umanjiti svoju tražbinu ona će ostati u cijelosti i on će ju namirivati iz založene stvari. Isto tako, ako razlučni vjerovnik smatra da tražbinu neće moći namiriti u punom iznosu iz vrijednosti založene stvari, mogao bi pristati u predstečajnom postupku da se njegova tražbina umanja i da se jedan dio namiruje iz ostale imovine dužnika prema postignutom predstečajnom sporazumu.

19. Zbog svega navedenog, razlučno pravo i dalje nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku, ali to ne ograničava vjerovnika kojemu je dužnik i osobno odgovoran i koji ima razlučno pravo da prijavi svoju tražbinu i da u postupku odlučuje o njenoj sudbini ostvarivanjem prava glasa.

20. Nije sporno da vjerovnik ima razlučno pravo u iznosu od 538.015,72 kn i to razlučno pravo nije predmet ispitivanja.

21. Također nije sporno da za žaliteljevu tražbinu ne postoji ovršna isprava te da je u vrijeme otvaranja predstečajnoga postupka već bio pokrenut parnični postupak o tražbini.

22. Nije sporno ni da su prijavljenu tražbinu žalitelja osporili i dužnik i povjerenik.

23. Stoga je suprotno žalbenim navodima pravilno prvostupanjski sud temeljem odredbi čl. 48. st. 1. i 5. SZ-a, čl. 50. st. 2. i 3. SZ-a u vezi sa čl. 269. SZ-a, pobijanim rješenjem utvrdio da se radi o osporenoj tražbini te žalitelja uputio na nastavak parnice radi utvrđivanja osporene tražbine, u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja od upućivanja na parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke.

24. Slijedom navedenog valjalo je na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a žalbu odbiti kao neosnovanu i rješenje u pobijanom dijelu potvrditi.

Zagreb, 22. prosinca 2021.

Predsjednica vijeća
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **eb303-9a916**

Kontrolni broj: **0598d-7e793-16b7e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANA MLINARIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.